

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor declarate de Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gurghiș Radu către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală și Inspectoratul General al Poliției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii,

împotriva deciziei din 23 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*Dosarul nr. 2ra-1057/23
PIGD 2-21106350-01-2ra-28072023*

Recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (*în vigoare până la 1 septembrie 2023*), or, instanța de apel a aplicat legea care urma să fie aplicată, interpretând-o corect.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Mardari
Curtea de Apel Chișinău – I. Cotruța, V. Sîrbu, I. Țurcan

17 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 iulie 2021, Gurghiș Radu a introdus acțiune în instanță împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii Generale și Inspectoratului General al Poliției, solicitând repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

2. În motivare, reclamantul arată că la 18 iunie 2018 i s-a adus la cunoștință că, pe rolul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, se afla în examinare cauza penală nr. 2017890048 privind învinuirea sa de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. a) Cod penal. Prin ordonanța organului de urmărire penală al Direcției de Poliție a mun. Chișinău din 18 iunie 2018, acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț. În declarațiile date în această calitate, Gurghiș Radu a negat categoric comiterea faptei imputate și a expus în detaliu circumstanțele cunoscute, cooperând constant cu organul de anchetă pentru stabilirea corectă a faptelor. Totodată, i s-a comunicat existența raportului de expertiză medico-legală nr. 91 din 24 mai 2017, raport care a stat la baza acuzațiilor formulate.

3. La 17 septembrie 2018, Gurghiș Radu a fost pus sub învinuire de către procurorul din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul principal. Pe parcursul procedurii penale, acesta a declarat că nu este de acord cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 91 din 24 mai 2017 și a solicitat efectuarea unei expertize în comisie. Potrivit celor comunicate în dosar, a fost dispusă o astfel de expertiză, iar prin raportul de expertiză judiciară nr. 201904X0212 din 8 septembrie 2020 s-a reținut că nu au fost constatate încălcări ale regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale lui Igor Abramean.

4. În decembrie 2020, avocatul lui Gurghiș Radu a fost informat, prin adresă a Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul principal, că acesta a fost scos de sub urmărire penală. Ulterior, prin ordonanța procurorului din 8 decembrie 2020, s-a dispus încetarea urmăririi penale pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal. Prin scrisoarea nr. 42-r/21-2811 din 24 martie 2021, apărătorul a fost informat că ordonanța din 8 decembrie 2020 nu a fost contestată de nicio persoană interesată.

5. Reclamantul arată că ilegalitatea actelor și acțiunilor organului de urmărire penală și ale procuraturii constă în depășirea cadrului legal, materializată, în special, prin formularea expresă și implicită, în ordonanța din

18 iunie 2018, a ideii că Gurghiș Radu ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 213 lit. a) Cod penal. Această abordare a afectat prezumția de nevinovăție și a generat prejudicii morale semnificative.

6. În consecință, reclamantul susține că a suferit o atingere gravă a integrității psihice: stres, anxietate, neliniște, bulversare, demoralizare și descurajare, însoțite de limitarea bucuriei de a trăi, disconfort psihologic persistent și eforturi suplimentare în depășirea dificultăților induse de conduita organelor de drept.

7. Reclamantul își întemeiază pretenția la repararea prejudiciului moral pe faptul că, prin ordonanța procurorului din 8 decembrie 2020 a Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul principal, a fost scos de sub urmărire penală pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal. Această soluție a intervenit în urma efectuării, la solicitarea apărării, a unor acte suplimentare de urmărire penală, inclusiv a unei expertize în comisie, consemnate în raportul de expertiză judiciară nr. 201904X0212 din 8 septembrie 2020, din care rezultă că nu au fost constatate încălcări ale regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale lui Igor Abramean. În aceste condiții, reclamantul apreciază că este îndreptățit la despăgubiri pentru suferința morală cauzată prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

8. Având în vedere principiile ce guvernează repararea echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral, reclamantul solicită compensarea suferințelor psihice și a stării de stres și frustrare cauzate prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii. Gurghiș Radu apreciază cuantumul prejudiciului moral la suma de 100 000 lei, considerând că această mărime este suficientă pentru a atenua efectele negative resimțite și reprezintă o compensație echitabilă raportată la circumstanțele concrete ale cauzei.

9. În susținerea pretențiilor sale, reclamantul invocă faptul că evaluarea prejudiciului moral nu presupune cuantificarea în bani a suferințelor fizice și psihice, ci o apreciere complexă și multiplă a tuturor consecințelor negative produse și a impactului acestora asupra vieții sociale, personale și profesionale a persoanei vătămate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 3 februarie 2022, acțiunea lui Gurghiș Radu a fost admisă. S-au încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Gurghiș Radu:

- 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral;
- 4 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 3 februarie 2022, Gurghiș Radu, prin intermediul avocatului Savva Alexandru, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 februarie 2022, iar la 1 iulie 2022 a depus apel motivat, prin care a

solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea în care cerințele din acțiune au fost respinse și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

12. La 10 februarie 2022, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 februarie 2022, iar la 1 iulie 2022, a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

13. La data de 22 februarie 2022, Procuratura Generală a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 februarie 2022, iar la 1 iulie 2022, a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 23 mai 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins cererile de apel formulate de Gurghiș Radu, prin intermediul avocatului Savva Alexandru, de Ministerul Justiției și de Procuratura Generală. Totodată, instanța de apel a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 februarie 2022

15. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că „acțiuni ilicite” sunt acele acțiuni sau inacțiuni ale organelor abilitate să examineze cauze contravenționale, ale organelor de urmărire penală ori ale instanțelor judecătorești, al căror caracter nelegal se manifestă fie prin încălcarea principiului general potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și judecată (erori), fie prin fapte ale persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul acestor autorități, constând în încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale pe parcursul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

16. Instanța de apel a confirmat temeinicia constatărilor primei instanțe privind valorificarea dreptului la acțiune al lui Gurghiș Radu, în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și al celorlalte norme incidente menționate anterior.

17. Instanța de apel a confirmat corectitudinea soluției primei instanțe privind cuantumul prejudiciului moral acordat lui Gurghiș Radu pentru învinuirea neîntemeiată și a respins, ca nefondate, criticile apelanților pe acest capăt. Potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se stabilește de instanța de judecată în condițiile prevăzute de lege, avându-se în vedere, între altele: gravitatea infrațiunii pentru care persoana a fost învinuită; natura și gravitatea încălcărilor procesuale comise în cursul urmăririi penale și al judecății; rezonanța publică a informației privind învinuirea; durata urmăririi penale și a judecății; natura dreptului personal lezat și locul acestuia în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și intensitatea suferințelor

psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua aceste suferințe; precum și durata eventualei detenții nelegitime.

18. Instanța de apel a reținut că despăgubirile trebuie stabilite astfel încât să aibă un efect strict compensatoriu, fără a reprezenta sume excesive pentru autorii faptei și fără a se transforma în venituri nejustificate pentru persoana vătămată, partea urmând a primi o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. În consecință, instanța de apel a respins, ca pur declarative, criticile apelanților privind cuantumul prejudiciului moral și, având în vedere principiul echității în materia reparării prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, durata examinării cauzei și circumstanțele concrete ale speței, a constatat caracterul rezonabil al sumei de 50 000 lei stabilite de prima instanță, aceasta fiind proporțională suferințelor psihice suportate de Gurghiș Radu și aliniată practicii naționale în litigii similare.

19. Instanța de apel a menținut concluziile primei instanțe și a înlăturat, ca irelevante, criticile apelantului Gurghiș Radu privind cuantumul prejudiciului moral. Deși reclamantul a resimțit un anumit nivel de stres și frustrare pe parcursul anchetei, iar prin intentarea cauzei penale s-a adus atingere unor drepturi și libertăți fundamentale, inclusiv vieții private, suferințele psihice și fizice invocate (retrăiri, încordare psihică, disconfort) nu justifică suma de 100 000 lei, apreciată ca excesivă, cu atât mai mult cu cât pe durata urmăririi penale nu i-au fost aplicate măsuri restrictive ori interdicții care să-i limiteze drepturile. În consecință, subsecvent admiterii parțiale a pretențiilor principale, instanța de apel a confirmat și soluția primei instanțe privind compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 4000 lei.

20. Instanța de apel a respins, ca neîntemeiate, argumentele apelanților Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală referitoare la pretinsa netemeinicie a pretențiilor privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală. Potrivit art. 2 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, prin acțiuni ilicite se înțeleg acțiunile sau inacțiunile organelor abilitate să examineze cauze contravenționale, ale organelor de urmărire penală ori ale instanțelor de judecată, chiar și în lipsa vinovăției acestora, atunci când caracterul ilegal rezultă din încălcarea principiului fundamental conform căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și judecată (erori), precum și faptele persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul organelor de urmărire penală sau al instanțelor, constând în încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale pe parcursul procedurii penale ori contravenționale (infrațiuni).

21. Instanța de apel, raportând prevederile legale la circumstanțele speței, a reținut că prima instanță a stabilit corect relevanța cererii privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și a admis în mod justificat, parțial, această pretenție. Au fost înlăturate, ca pur declarative, susținerile apelanților – Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală – potrivit cărora numai întrunirea cumulativă a dispozițiilor art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998 ar permite promovarea acțiunii civile, întrucât prin

ordonanța din 8 decembrie 2020 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Gurghiș Radu pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal; existența unei asemenea ordonanțe este suficientă pentru sesizarea instanței în temeiul Legii nr. 1545/1998.

22. Instanța de apel a apreciat critic și argumentele potrivit cărora organul de urmărire penală și-ar fi îndeplinit corespunzător atribuțiile în cadrul procedurii penale. Or, deși la etapele incipiente organele de drept nu dispun de competențe medicale specifice, în speță concluzia lipsei elementelor infracțiunii a devenit posibilă abia ulterior, în baza raportului de expertiză judiciară în comisie din 8 septembrie 2020, ceea ce relevă că punerea sub învinuire s-a realizat înainte de elucidarea completă a circumstanțelor cauzei, în detrimentul drepturilor și intereselor lui Gurghiș Radu, care a suferit un prejudiciu moral ca efect al acțiunilor organului de urmărire penală.

23. În acest context, instanța a subliniat că, pentru stabilirea adevărului și garantarea drepturilor persoanei care ar fi putut deveni victimă a unei infracțiuni, organul de urmărire penală și procurorul aveau obligația de a respecta exigențele legislației procesual-penale, dispunând tragerea la răspundere penală – inclusiv punerea sub învinuire – numai după constatarea tuturor circumstanțelor de fapt. Unul dintre efectele ordonanței din 8 decembrie 2020 este tocmai constatarea că, la momentul punerii sub învinuire, reprezentanții statului nu au întreprins toate demersurile pentru elucidarea completă a cauzei, inclusiv a elementelor ce indicau inexistența infracțiunii în fapta lui Gurghiș Radu. În consecință, organul de urmărire penală nu a cercetat cauza sub toate aspectele, omițând să evidențieze atât circumstanțele care susțin vinovăția, cât și pe cele exoneratoare, cu încălcarea art. 1 alin. (2) și art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală.

24. Totodată, în combaterea susținerilor apelanților privind pretinsa lipsă a temeiului legal pentru despăgubiri din contul statului, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 23 alin. (3) Cod de procedură penală, persoana achitată sau față de care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute și să fie despăgubită pentru prejudiciul cauzat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 24 mai 2023 *Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru* a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2023, ca fiind nemotivată și neîntemeiată, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea reclamantului.

26. La 12 iulie 2023 *Ministerul Justiției al Republicii Moldova* a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2023, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Gurghiș Radu.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. Recurentul *Gurghiș Radu*, reprezentat de avocatul *Savva Alexandru* în susținerea recursului, a reiterat circumstanțele de fapt expuse anterior, similare celor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

28. Recurentul *Ministerul Justiției al Republicii Moldova* a subliniat că Legea nr. 1545/1998 ar impune, potrivit recurentului, îndeplinirea cumulativă a condițiilor din art. 6 (dreptul la reparare) și art. 3 (cazurile de reparare). Normele ar fi „indisolubile” și neaplicabile separat; simpla existență a unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală nu ar fi suficientă pentru angajarea răspunderii statului.

29. Pentru atragerea răspunderii, ar fi necesară constatarea ilegalității unui act procesual (de exemplu, reținere, măsură preventivă, trimitere ilegală în judecată etc.) printr-un act definitiv/irevocabil al judecătorului de instrucție ori al organului ierarhic superior. Recurentul susține că, în dosar, nu există un asemenea act care să califice explicit conduita OUP drept ilicită.

30. Menționează că nu orice acțiune a organelor de drept ar genera, per se, răspunderea statului. Instanțele inferioare ar fi aplicat greșit Legea nr. 1545, asimilând scoaterea de sub urmărire cu existența unui caz de reparare în sensul art. 3. Se reproșează instanțelor că nu au indicat care anume act ilicit justifică răspunderea statului.

31. Recurentul critică motivarea privind prejudiciul moral: instanțele ar fi pornit de la o prezumție de existență a prejudiciului și ar fi comis erori în evaluarea cuantumului, neasigurând un echilibru între interesul individual al intimatului și interesul general. Se atrage atenția asupra riscului de creare a unui „precedent nociv”.

32. Susține recurentul că, în lipsa unei condamnări sau a unui act care să statueze ilegalitatea măsurilor procesuale, nu sunt întrunite condițiile Legii nr. 1545 pentru acordarea despăgubirilor (inclusiv morale).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

34. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

35. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).”

36. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (*în vigoare până la 1 septembrie 2023*):

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

37. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (*în vigoare până la 1 septembrie 2023*):

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

38. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (*în vigoare până la 1 septembrie 2023*):

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

39. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (*în vigoare până la 1 septembrie 2023*):

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

40. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 mai 2023 și a expediat-o participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 11 iulie 2023. Prin urmare, recursurile declarate la data de 24 mai 2023 și respectiv 12 iulie 2023 au fost depuse în termen.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

42. Astfel, că procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursurilor.

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Din analiza recursurilor declarate de Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova rezultă că recurenții, în esență, au invocat dezacordul cu soluția adoptată de către instanța de apel, însă nu au menționat ce norme de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat de către instanța de apel.

44. Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023), nu a stabilit încălcarea de către instanța de apel a acestor circumstanțe. Cu atât mai mult cu cât recurenții nu indică în mod concret încălcări de ordin procedural care ar putea influența soluția instanței de apel.

45. La fel, Completul de judecată menționează că conținutul deciziei, motivarea și soluția adoptată sunt clare, instanța de apel efectuând o analiză detaliată a argumentelor părților, a probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente.

46. Mai mult, potrivit exigențelor legale și practicii judiciare, o hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată suficient pentru a permite părților să înțeleagă raționamentul instanței. În speță, decizia instanței de apel îndeplinește această cerință, iar recurentul nu a demonstrat în ce mod fraza invocată ar conduce la o lipsă de claritate sau coerență în soluția dispusă.

47. În acest context, completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

48. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

49. În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

50. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

51. Drept urmare, completul de judecată reține că argumentele invocate de Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

52. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (*în vigoare la data depunerii recursului*), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Gurghiș Radu, reprezentat de avocatul Savva Alexandru și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 23 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă